

แผนกลยุทธ์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2547 - 2550

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ	1
บทที่ 2	การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม	4
บทที่ 3	วิสัยทัศน์ ภาระหน้าที่ และวัตถุประสงค์	9
บทที่ 4	ยุทธศาสตร์	13
	1. ยุทธศาสตร์การวางแผนเพื่อการพัฒนา	14
	2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ	20
	3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน	24
	4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค	29
	5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม	31
	6. ยุทธศาสตร์การกำกับและการประเมินผล	35
	7. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง	40
บทที่ 5	งบประมาณ	45
บทที่ 6	การประเมินผลและการรายงานผล	49

บทที่ 1

บทนำ

1. สศช. เป็นองค์กรวางแผนกลางที่มีหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีแผนพัฒนาฯ ใช้เป็นกรอบการพัฒนาประเทศมาตั้งแต่ปี 2504 รวมระยะเวลา 42 ปี ผลการพัฒนาประเทศทำให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และมีการเปลี่ยนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจจากยุคสินค้าเกษตร ไปสู่ยุคของการผลิตทดแทนการนำเข้า และยุคของการส่งเสริมการส่งออก ในขณะที่ความยากจนและการกระจายรายได้ และการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นปัญหาหลัก
2. จุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนเริ่มตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 โดยได้หันมามุ่งเน้นการพัฒนาคน และเริ่มให้ความสำคัญกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พร้อมกับปรับเปลี่ยนกระบวนการวางแผนจากส่วนกลาง ไปสู่การวางแผนแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม อย่างไรก็ตามการเปิดเสรีของระบบเศรษฐกิจโดยขาดความรอบคอบและขาดระบบกำกับตรวจสอบที่ดี จึงนำไปสู่วิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540
3. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้เปิดศักราชใหม่ของมิติการมีส่วนร่วมของประชาชน การสร้างระบบพรรคการเมืองและระบบรัฐสภาที่มีความเข้มแข็ง กระบวนการปฏิรูประบบราชการที่มีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงจากโลกภายนอกที่มีความเร็วมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะระบบการเงินโลกและเทคโนโลยีสารสนเทศ และการก้าวเข้าสู่ยุคของสังคมความรู้และยุคของนวัตกรรม
4. การประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ซึ่งออกตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2545 ได้กำหนดแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยมีบทบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และสำนักงานประมาณ ร่วมกันจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายใน 90 วันหลังจากที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา โดยให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและแผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวส่งผลให้ความจำเป็นที่จะต้องมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปีลดความสำคัญลง

5. การปฏิรูประบบบริหารประเทศได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการวางแผนเศรษฐกิจ โดยมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของหน่วยงานหลักให้มีความชัดเจนและมีการประสานงานมากขึ้น คือ
 - 5.1 ด้านการวางแผน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดูแลยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยกำหนดให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว
 - 5.2 ด้านการงบประมาณ สำนักงานประมาณ ดูแลการจัดสรรงบประมาณประจำปีและประมาณการงบประมาณล่วงหน้าตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
 - 5.3 ด้านการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ดูแลนโยบายการเงินและระบบการเงินให้มีความเข้มแข็งและมั่นคง เพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ
 - 5.4 ด้านการคลัง กระทรวงการคลังดูแลนโยบายการคลังที่มุ่งรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
6. การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานฯ ในปัจจุบัน และจะมีส่วนกำหนดทิศทางการดำเนินงานของ สศช. ในระยะยาว จึงทำให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ สศช. จะต้องทบทวนบทบาทและภารกิจในการวางแผนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม
7. แผนกลยุทธ์หรือแผนการดำเนินงานของ สศช. จะเป็นสัญญาประชาคมที่กำหนดทิศทางการทำงานขององค์กรในระยะ 4 ปีข้างหน้า และเป็นแผนการดำเนินงานให้กับผู้บริหาร

และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ โดยปรับเปลี่ยนบทบาทของ สคช. ไปสู่การเป็นหน่วยงานวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ และการผลักดันแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว รวมทั้งการเป็นหน่วยงานติดตามประเมินผล ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวจำเป็นจะต้องประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและพัฒนาองค์กรให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง

บทที่ 2

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม

ในการกำหนดกลยุทธ์ของ สศช. ได้ให้น้ำหนักของเงื่อนไขและปัจจัยภายนอกหน่วยงานที่เป็นตัวกำหนด เพิ่มเติมจากการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) ซึ่งให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการของสาธารณะมากขึ้น เงื่อนไขและปัจจัยภายนอกที่ถือว่ามีความผลกระทบต่อการทำงานของ สศช. ในอนาคตที่สำคัญได้แก่

1. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของ สศช.

- 1.1 การเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกได้ดำเนินไปอย่างรวดเร็วโดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวนำ กล่าวคือ จากยุคของการปฏิวัติเขียว ไปสู่ยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรม ยุคของนวัตกรรม ยุคของเศรษฐกิจใหม่ที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวนำ และยุคของสังคมความรู้ในปัจจุบัน
- 1.2 การปฏิรูปการเมืองและการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ส่งผลให้ระบบพรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมกระบวนการประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น 3 ประการคือ
 - 1.2.1 การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาล
 - 1.2.2 ระบบพรรคการเมืองมีความเข้มแข็งมากขึ้น

- 1.2.3 รัฐบาลมีนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินชัดเจน โดยมีการศึกษาและวิจัยเชิงนโยบายมากขึ้น
- 1.3 รัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบราชการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง 4 ประการได้แก่
 - 1.3.1 การแก้ไขกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดินนำไปสู่การปรับโครงสร้างส่วนราชการ โดยยุบรวมและถ่ายโอนภารกิจของกระทรวงทบวงกรม รวมทั้งตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นมารองรับภารกิจใหม่
 - 1.3.2 การแก้ไข/บัญญัติกฎหมายใหม่ ๆ (เช่น พ.ร.บ. บรรษัทวิสาหกิจแห่งชาติ การแก้ไข พ.ร.บ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ 2535 พ.ร.บ. หนี้สาธารณะ เป็นต้น)
 - 1.3.3 การปฏิรูปกระบวนการจัดทำงบประมาณ โดยมีการจัดทำงบประมาณเชิงยุทธศาสตร์ และการจัดทำประมาณการงบประมาณล่วงหน้า ตั้งแต่ปีงบประมาณประจำปี 2548 เป็นต้นไป โดยสำนักงานงบประมาณจะต้องประสานงานกับ สศช. ในการจัดทำยุทธศาสตร์งบประมาณ และมีการประเมินผลประสิทธิภาพของงบประมาณทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ระดับแผนงาน/โครงการ และระดับกระทรวง
 - 1.3.4 การเปลี่ยนแปลงของระบบบริหารงานของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันได้นำระบบการบริหารงานแนวใหม่มาใช้กล่าวคือ
 - (1) มีรองนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เสมือนนายกรัฐมนตรีกำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดิน 2 มิติคือ มิตินโยบาย ที่เน้นการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและมีความบูรณาการระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมิติพื้นที่ ที่เน้นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ที่มีการแบ่งการกำกับดูแลเป็นกลุ่มจังหวัด
 - (2) มีคณะกรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรีทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงต่าง ๆ และช่วยเหลือรัฐมนตรีในการดำเนินการให้นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้รวดเร็วขึ้น

- (3) นำระบบบริหารงานแบบบูรณาการในระดับจังหวัดและต่างประเทศมาใช้ คือ ระบบผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และทูต CEO โดยเน้นการบริการงานทางด้านเศรษฐกิจมากขึ้น

1.4 การประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดหน้าที่ที่ สคช. จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องใน 4 มาตราด้วยกันคือ

- 1.4.1 มาตรา 13 ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณ ร่วมกันจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายใน 90 วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา
- 1.4.2 มาตรา 14 ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา 13 ให้จัดทำเป็นแผน 4 ปี โดยนำนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภามาพิจารณาให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อย่างน้อยจะต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนราชการหรือบุคคลที่จะรับผิดชอบในแต่ละภารกิจ ประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการและการติดตามประเมินผล
- 1.4.3 มาตรา 19 ให้หัวหน้าส่วนราชการมีหน้าที่สรุปผลการปฏิบัติราชการและให้ข้อมูลต่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ตามที่นายกรัฐมนตรีคนใหม่สั่งการ ทั้งนี้เพื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่จะได้ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป
- 1.4.4 มาตรา 22 เมื่อนายกรัฐมนตรีพ้นตำแหน่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณร่วมกันจัดให้มีการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ เพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีสำหรับเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าภารกิจใดสมควรจะได้ดำเนินการต่อไปหรือยุบเลิก และเพื่อ

ประโยชน์ในการจัดตั้งงบประมาณของส่วนราชการในปีต่อไป ซึ่งในการดำเนินการได้กำหนดให้ สศช. และ สงป. ศึกษาจัดทำคู่มือแนวทางการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม 2547

- 1.5 ความคาดหวังของรัฐบาลและสาธารณะต่อบทบาทของ สศช. มีมาก หรืออิกนัยหนึ่ง สศช. สถานะอยู่ตรงกลางระหว่างรัฐบาลและประชาชน ทำให้ สศช. ต้องวางตัวเป็นกลางบนพื้นฐานแห่งความถูกต้องตามหลักวิชาการ

2. ผลกระทบต่อความสำเร็จของบทบาทและการดำเนินงานของ สศช.

2.1 ผลด้านบวกที่ถือเป็นโอกาส

- 2.1.1 กระตุ้นให้ สศช. ต้องเรียนรู้และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สามารถนำมาประกอบการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และเสนอแนะรัฐบาล
- 2.1.2 รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐมีความเข้มแข็งในเรื่องของการวางแผนและกำหนดนโยบาย ทำให้ความจำเป็นของการขึ้นจากหน่วยงานวางแผนลดน้อยลง และ สศช. จะได้ใช้โอกาสในการปรับเปลี่ยนบทบาทและภารกิจให้สามารถมองทิศทางระยะยาวได้มากขึ้น

2.2 ผลด้านลบที่ถือเป็นอุปสรรค

- 2.2.1 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมของโลกดำเนินไปอยู่ตลอดเวลา ทำให้ยากต่อการกำหนดแผนงานล่วงหน้าได้เช่นในอดีต โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการก้าวเข้าสู่สังคมความรู้ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่เร็วกว่าขีดความสามารถขององค์กรซึ่งเป็นผู้ตาม ทำให้ สศช. ต้องปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรให้มีความเป็นพลวัตรให้มากขึ้น
- 2.2.2 การจัดทำนโยบาย แผนและยุทธศาสตร์ ของหน่วยงานภาครัฐ ที่ขาดการบูรณาการและระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จะเป็นจุดอ่อนของความสำเร็จของการพัฒนาประเทศ ซึ่ง สศช. สามารถใช้เป็นโอกาสความได้เปรียบในฐานะหน่วยงานวางแผนที่มีประสิทธิภาพ เข้าไปช่วยหน่วยงานภาครัฐได้

2.3 บทบาท สศช.

- 2.3.1 บูรณาการแผนและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงในระยะยาว โดย สศช. จะต้องหวังผลต่อการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย
- 2.3.2 ต้องมีบทบาทในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายแผนและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล
- 2.3.3 ต้องปรับปรุงองค์กรให้มีความเป็นพลวัตร มีประสิทธิภาพสูง และมีบุคลากรที่มีขีดความสามารถสูงในการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์

3. เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ

จากเงื่อนไขและปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการทำงานของ สศช. จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับบทบาทและภารกิจของ สศช. ใหม่ โดยบทบาทภารกิจใหม่จะต้องคำนึงถึง 4 ประการคือ รู้ เร็ว ริเริ่ม และระบบ ดังนี้

- 3.1 สร้างองค์กรฐานความรู้ (Knowledge-Based and Learning Organization)
- 3.2 เพิ่มความเร็วในการตอบสนองการเปลี่ยนแปลงจากการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงของโลก (Change Management)
- 3.3 ริเริ่มงานวางแผนในเชิงรุก (Proactive and Creativity)
- 3.4 สร้างความเป็นเนื้อเดียวของระบบการทำงาน (Synergy)

บทที่ 3

วิสัยทัศน์ ภาระหน้าที่ และวัตถุประสงค์

1. วิสัยทัศน์

หน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุล และยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม ทนต่อการเปลี่ยนแปลง และมีประสิทธิภาพสูง

2. ภาระหน้าที่

การดำเนินงานของ สศช. ไปสู่วิสัยทัศน์ สศช. จะต้องปรับเปลี่ยนภาระหน้าที่ให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โดยมีการบริหารจัดการและจัดลำดับความสำคัญของ พันธกิจให้มีความบูรณาการ และคำนึงถึงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรภาครัฐ

2.1 **ภาระหน้าที่เดิม** เป็นภาระหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ดังนี้

2.1.1 ภาระหน้าที่ตามบทบาท

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและการแปลง แผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ ทุก 5 ปี
- (2) การวิเคราะห์งบประมาณของรัฐบาลวิสาหกิจ และการวิเคราะห์โครงการ และแผนงานการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐบาลวิสาหกิจ (พ.ร.บ. สศช. พ.ศ. 2521, พ.ร.บ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือ ดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535, ระเบียบว่าด้วยงบประมาณของ รัฐบาลวิสาหกิจ พ.ศ. 2522, ระเบียบการก่องหนของประเทศ พ.ศ. 2528)

- (3) การพัฒนาข้อมูลเพื่อการวางแผน ได้แก่ การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)
- (4) การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการพัฒนาดัชนีชี้วัดการพัฒนาประเทศ

2.1.2 ภาระหน้าที่ตามนโยบาย

- (1) การจัดทำวาระแห่งชาติ 4 เรื่อง ได้แก่ (1) การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้ (2) การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (3) การพัฒนาทุนทางสังคม และ (4) การพัฒนาที่ยั่งยืน
- (2) การจัดทำยุทธศาสตร์ตามนโยบายรัฐบาลและผลักดันโครงการพัฒนา ได้แก่ (1) การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (2) การจัดระบบเศรษฐกิจตามแนวทางแผน (Economic Cooperation Strategy) (3) การพัฒนาสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ (4) การจัดระบบศูนย์ราชการ (5) การพัฒนาถนนราชดำเนิน (6) ธนาคารสมอง (7) เศรษฐกิจพอเพียง และ (8) การพัฒนาเมืองน่าอยู่

2.2 **ภาระหน้าที่ใหม่** เมื่อพิจารณาเงื่อนไขและปัจจัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกสำนักงานฯ ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา สศช. จำเป็นจะต้องปรับบทบาทและภาระหน้าที่ใหม่ โดยยกเลิกการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปีที่เคยเป็นแผนชี้นำการพัฒนาระดับประเทศ เป็นการวางแผนยุทธศาสตร์ และถ่ายโอนงานวิเคราะห์งบประมาณ งานวิเคราะห์โครงการ และงานจัดทำแผนโครงการเงินกู้ต่างประเทศให้กับกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ภาระหน้าที่ใหม่จะเน้นการวางแผนยุทธศาสตร์ที่มีความชัดเจนในประเด็นของการพัฒนาในฐานะเป็นหน่วยงานวางแผนเพื่อสนองตอบการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองลูกค้าของ สศช. ได้อย่างถูกต้อง ภาระหน้าที่ใหม่กำหนดไว้ดังนี้

“ภาระหน้าที่ใหม่หรือพันธกิจใหม่ของ สศช. คือ วางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยมีระบบข้อมูลและระบบกำกับติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ”

2.3 ภาระหน้าที่และภารกิจที่ยกเลิกและถ่ายโอนให้กับหน่วยงานอื่น

- 2.3.1 งานจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี เป็นงานที่ยกเลิกและปรับเปลี่ยนไปเป็นการจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดินระยะ 4 ปีให้กับรัฐบาลภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546
- 2.3.2 งานวิเคราะห์งบประมาณของรัฐวิสาหกิจ ตามระเบียบว่าด้วยงบประมาณของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2522 เป็นงานที่จะดำเนินการถ่ายโอนให้กับกระทรวงการคลัง ซึ่งมีสำนักคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเป็นผู้รับผิดชอบ และปรับภาระหน้าที่ของ สศช. ไปทำหน้าที่วิเคราะห์ภาพรวมและงบประมาณรายกระทรวง
- 2.3.3 งานวิเคราะห์โครงการ เป็นงานที่จะดำเนินการถ่ายโอนให้กระทรวงเจ้าของโครงการเป็นผู้นำเสนอคณะรัฐมนตรี และปรับภาระหน้าที่ของ สศช. ไปทำหน้าที่จัดทำยุทธศาสตร์และแผนการลงทุนของประเทศ โดย สศช. จะวิเคราะห์ความคุ้มค่าในระดับยุทธศาสตร์และแผนงาน
- 2.3.4 งานจัดทำแผนโครงการเงินกู้ต่างประเทศระยะ 3 ปี ตามระเบียบการก่อหนี้ต่างประเทศ พ.ศ.2528 เป็นงานที่จะดำเนินการถ่ายโอนให้กับกระทรวงการคลัง ซึ่งมีสำนักบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้รับผิดชอบ

3. วัตถุประสงค์

แผนกลยุทธ์ของ สศช. มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแผนการดำเนินงานของสำนักงานฯ 3 เรื่องดังนี้

- 3.1 วางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว รวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เกิดผลในทางปฏิบัติและมีระบบติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ
- 3.2 ให้บริการข้อมูลข่าวสารและสร้างความรู้ความเข้าใจกับสาธารณะเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศและการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล โดยทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมในการอธิบายนโยบายของรัฐบาลและนโยบายการพัฒนาประเทศ
- 3.3 พัฒนางองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ใหม่ มีประสิทธิภาพสูง และเป็นหน่วยงานที่เป็นที่ภาคภูมิใจของประเทศ

บทที่ 4

ยุทธศาสตร์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ภาระหน้าที่ และวัตถุประสงค์ ที่จะเป็นหน่วยงานหลักในการวางแผน และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม ทันทต่อการเปลี่ยนแปลง และมีประสิทธิภาพสูง สำนักงานฯ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานเชิงรุกและปรับตัวที่เน้นทั้งมิตินโยบายและมิติพื้นที่ และการดำเนินงานที่ครบวงจรของการวางแผนคือ การวางแผน การผลักดันไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผล โดยมี 7 ยุทธศาสตร์คือ (1) การวางแผนเพื่อการพัฒนา (2) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ (3) การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน (4) การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค (5) การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม (6) การกำกับประเมินผลและสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา และ (7) การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง

1. ยุทธศาสตร์การวางแผนเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การวางแผนส่วนรวมถือเป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการจัดทำแผนการบริหารประเทศให้กับคณะรัฐมนตรีภายใต้กรอบนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และนโยบายรัฐบาล และมุ่งให้เกิดการวางกรอบทิศทางการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในเรื่องหลัก ๆ ที่ยังไม่มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

1.1 การวางแผนเพื่อการพัฒนา

- 1.1.1 การจัดทำแผนที่นำทางพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยพิจารณาถึงทิศทางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในโลกและผลกระทบที่มีต่อโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทย
- 1.1.2 การวางแผนและจัดทำนโยบายบริหารเศรษฐกิจมหภาค โดยประสานงานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในการจัดทำนโยบายการคลัง นโยบายงบประมาณ และการจัดทำยุทธศาสตร์งบประมาณประจำปีและงบประมาณระยะปานกลาง โดยคำนึงถึงการสนับสนุนการเจริญเติบโตและเสถียรภาพของเศรษฐกิจ
- 1.1.3 การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว และประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐบาลที่ส่วนราชการดำเนินการ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีสำหรับเป็นแนวทางพิจารณาว่าภารกิจใดสมควรดำเนินการต่อไปหรือยุบเลิก และเพื่อประโยชน์ในการตั้งงบประมาณในปีต่อไป ทั้งนี้ให้รวมถึงภารกิจและโครงการของหน่วยงานภาครัฐและรวมถึงผลกระทบด้านสังคมนอก

เหนือไปจากผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การกิจนี้เป็นภารกิจตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มาตรา 13 มาตรา 14 และมาตรา 22 ซึ่งต้องปฏิบัติงานร่วมกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และสำนักงานงบประมาณ

- 1.1.4 การวางแผนยุทธศาสตร์เฉพาะเพิ่มเติมนอกเหนือจากยุทธศาสตร์ตามวาระแห่งชาติ ที่สำคัญได้แก่ ยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจนอกระบบและยุทธศาสตร์สร้างความมั่งคั่งของชาติ เป็นต้น
- 1.1.5 การจัดทำรายงานสถานการณ์ภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำนโยบายของรัฐบาลชุดใหม่ ซึ่งเป็นภารกิจที่ได้รับมอบหมายภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มาตรา 22 และเพื่อรายงานต่อสาธารณะให้ทราบถึงข้อมูลที่ถูกต้องของประเทศ
- 1.1.6 การบริหารจัดการแผนการลงทุนของประเทศ
 - (1) จัดทำแผนการลงทุนของประเทศ ที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาของแผนระยะยาว แผนยุทธศาสตร์/แผนปฏิบัติการตามวาระแห่งชาติและนโยบายรัฐบาล โดยครอบคลุมการลงทุนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมของภาครัฐ และมีลักษณะเป็นแผนที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ตลอดเวลา ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนบทบาทด้านการวิเคราะห์งบประมาณและโครงการภาครัฐไปเป็นผู้วางแผนการลงทุนด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
 - (1) ประสานงานกับกระทรวง ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ ในการติดตามผลการดำเนินงานและผลักดันแผนการลงทุนของประเทศไปสู่การปฏิบัติ
 - (2) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะด้านการลงทุนแก่รัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามแผนการลงทุนของประเทศให้บรรลุผลสำเร็จและมีความ

รอบคอบทั้งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทิศทางการลงทุน การจัดเตรียมข้อเสนอ/การศึกษาความเหมาะสมของโครงการ และการพิจารณาทางเลือกการดำเนินโครงการในกรณีต่าง ๆ เช่น รูปแบบการลงทุน แหล่งเงิน และการบริหารจัดการ

- (3) ปรับปรุงเทคนิควิธีการวางแผน การจัดเตรียมและประเมินความคุ้มค่าของโครงการ การวิเคราะห์ทางเลือกและความเสี่ยงในการดำเนินโครงการ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์และการเงินที่ทันสมัย รวมทั้งมีความคล่องตัวในการศึกษาและจัดหาข้อมูลได้อย่างกว้างขวางทันต่อเหตุการณ์ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการให้คำปรึกษาด้านการลงทุนที่ครบวงจร
- (4) จัดทำคู่มือวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการลงทุนในระดับแผนงาน และโครงการสำหรับหน่วยงานภาครัฐใช้เป็นคู่มือปฏิบัติงาน

1.1.7 การถ่ายโอนงานการพิจารณางบลงทุนประจำปีของรัฐมนตรี สศช. จะลดบทบาทและทำการถ่ายโอนภารกิจให้กับกระทรวงการคลัง โดยแยกเป็น 2 ระยะคือ

ระยะที่ 1 ปรับบทบาทของ สศช. จากการเป็นผู้พิจารณาและนำเสนองบลงทุนประจำปีของรัฐมนตรีต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ ไปเป็นผู้วิเคราะห์และให้ความเห็นประกอบการพิจารณางบลงทุนรัฐมนตรีเป็นรายกระทรวง โดยรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงเป็นผู้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

ระยะที่ 2 ถ่ายโอนงานพิจารณางบลงทุนประจำปีของรัฐมนตรี ให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง เป็นผู้รับผิดชอบ โดยมีระยะเวลาการถ่ายโอนงาน 1 ปี

1.1.8 การถ่ายโอนงานการวิเคราะห์โครงการลงทุนของภาครัฐ สศช. จะลดบทบาทและถ่ายโอนภารกิจให้กับกระทรวงการคลังและกระทรวงเจ้าของโครงการ ดังนี้

- (1) ถ่ายโอนภารกิจการวิเคราะห์โครงการร่วมลงทุนของภาครัฐกับเอกชน ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ให้กระทรวงการคลัง เป็นผู้รับผิดชอบ
- (2) ถ่ายโอนภารกิจการวิเคราะห์โครงการลงทุนด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น โครงการด้านอุตสาหกรรม การเกษตร โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา สาธารณสุข วิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม เป็นต้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเจ้าของโครงการเป็นผู้รับผิดชอบ โดย สศช. เป็นผู้วิเคราะห์และจัดทำแผนการลงทุนด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในภาพรวม

1.1.9 การถ่ายโอนงานการจัดทำแผนโครงการเงินกู้ต่างประเทศระยะ 3 ปี ปัจจุบัน สศช. เป็นผู้จัดทำแผนเงินกู้ต่างประเทศภายใต้ขอบเขตภารกิจเดิมที่กำหนดไว้ในระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ.2528 ซึ่งจะโอนภารกิจดังกล่าวให้กับกระทรวงการคลัง เพื่อให้การบริหารหนี้สาธารณะของประเทศสามารถกระทำได้ครบวงจรภายในหน่วยงานเดียว และจะสอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ..... ที่สมควรให้ครอบคลุมถึงการจัดทำแผนการก่อกหนี้ต่างประเทศด้วย

1.2 เป้าหมาย

- 1.2.1 การพัฒนาประเทศที่นำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน
- 1.2.2 แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเฉพาะเรื่อง รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ ที่มีการพิจารณาในลักษณะบูรณาการเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวม มีการรอบการดำเนินงานและแผนงานโครงการที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

- 1.2.3 แผนการบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายของรัฐบาลใหม่ที่สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
- 1.2.4 ภาพรวมการลงทุนของประเทศที่มีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว และรัฐบาลมีแผนการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรการลงทุนอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพคุ้มค่า และไม่เกิดความซ้ำซ้อน ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนการเจริญเติบโตของตลาดทุนและตลาดเงินในประเทศ
- 1.2.5 แผนการลงทุนของประเทศสามารถนำไปใช้ประกอบกับแผนการจัดหาเงินลงทุน และสนับสนุนการพัฒนาตลาดทุนและตลาดเงินของประเทศ
- 1.2.6 การจัดสรรทรัพยากรภาครัฐเพื่อการลงทุนด้านต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและมีความคุ้มค่า โดยที่มีการจัดลำดับความสำคัญระหว่างสาขาของแผนการลงทุนของประเทศ
- 1.2.7 การถ่ายโอนภารกิจการพิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ การวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ และการจัดทำแผนโครงการเงินกู้ต่างประเทศให้กับกระทรวงที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบโดยตรง
- 1.2.8 มีคู่มือวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการลงทุนในระดับแผนงานและโครงการสำหรับหน่วยงานภาครัฐใช้เป็นคู่มือการปฏิบัติงาน

1.3 ตัวชี้วัด

- 1.3.1 ความอยู่ดีมีสุขและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ประกอบด้วย ดัชนีความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ดัชนีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ และดัชนีการพัฒนายั่งยืน
- 1.3.2 ระดับการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อการลงทุนและการก่อหนี้สาธารณะต่อ GDP
- 1.3.3 โครงการและวงเงินลงทุนในแผนการลงทุนของประเทศที่จัดหาเงินจากตลาดทุนและตลาดเงิน
- 1.3.4 อัตราการเพิ่มขึ้นเชิงปริมาณ คุณภาพ และการกระจายตัวของโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ และด้านเศรษฐกิจและสังคม

1.3.5 ประสิทธิภาพและความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรภาครัฐเพื่อการลงทุน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ถือเป็นยุทธศาสตร์หลักของ สศช. ที่จะเป็นแกนหลักในการผลักดันอย่างมีบูรณาการ มีสาระสำคัญที่ครอบคลุมมิติการแข่งขันและมิติความยั่งยืนของการพัฒนา โดยที่ความสามารถในการแข่งขันจะมุ่งเน้นการจัดการเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการที่เน้นการใช้องค์ความรู้ในการจัดการและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของปัจจัยสนับสนุน ที่สำคัญคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค รวมทั้งการปรับเปลี่ยนบทบาทและแนวทางการจัดการในภาครัฐทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมให้มีบูรณาการและมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของโลก เพื่อเสริมสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลิตภาพควบคู่ไปกับการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติอันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยอย่างยั่งยืน ในขณะเดียวกันทางด้านมิติของการพัฒนาที่ยั่งยืน จะเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและสามารถรักษาสถานะทรัพยากรของประเทศไว้ได้ในระยะยาว การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

2.1 การวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์

2.1.1 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- (1) ริเริ่ม ประสาน และผลักดันให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างมีบูรณาการ โดยผ่านกลไกกรรมการนโยบายระดับชาติ ทั้งนี้รวมถึงการริเริ่ม และประสานการจัดทำข้อเสนอในระดับ แผน แผนงาน โครงการ กิจกรรม และมาตรการที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีเพื่อให้มีการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ
- (2) ประสานกับภาคีการพัฒนา ซึ่งได้แก่ ผู้ประกอบการเอกชน หน่วยงานรัฐและสถาบันวิชาการเพื่อขับเคลื่อนและเอื้ออำนวยให้มีการดำเนินงานเป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่วางไว้ เช่น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงและเข้มแข็งของกลุ่มวิสาหกิจในอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นต้น
- (3) วิเคราะห์โครงการและกิจกรรมการลงทุนเพื่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเสนอความเห็นเพื่อการตัดสินใจในระดับนโยบาย
- (4) สนับสนุนหรือดำเนินการให้มีการศึกษา วิเคราะห์ หรือวิจัยเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- (5) ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งการจัดทำรายงานการพัฒนาเพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชน
- (6) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการบริหารการพัฒนาในระดับนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.1.1 การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศเกี่ยวข้องกับ 3 มิติคือ เศรษฐกิจ สังคม และ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์จะให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ

- (1) ประสานการบริหารจัดการเชิงพื้นที่อย่างบูรณาการที่ยึดระบบนิเวศเป็นหลักภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
- (2) จัดทำนโยบายการใช้ทรัพยากรและมาตรการเชิงรุกในการป้องกันฐานทรัพยากรจากการใช้ประโยชน์ที่ไร้ทิศทาง
- (3) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดการดำเนินมาตรการอนุรักษ์ป่าเขตร้อนและคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพโดยนำองค์ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิมร่วมกับองค์ความรู้สมัยใหม่มาประยุกต์ให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุด
- (4) ประสานให้มีกลไกกลางในการขับเคลื่อนและประสานงานทั้งระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและระหว่างส่วนกลางกับท้องถิ่นในการสนับสนุนบทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมในการดูแลพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) ประสานเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนและยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้มีส่วนสนับสนุนและมีพลังในฐานทรัพยากรการผลิตในระยะยาว

2.2 เป้าหมาย

2.2.1 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.2.2 ความสมดุลของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

2.3 ตัวชี้วัด

- 2.3.1 ลำดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับสากลทั้งในระดับรวมและระดับย่อย โดยพิจารณาจากการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันจัดอันดับที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของโลก เช่น World Economic Forum (WEF), International Institute for Management (IMD) เป็นต้น
- 2.3.2 ความอยู่ดีมีสุขและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ประกอบด้วย ดัชนีความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ดัชนีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ และดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.3.3 การพัฒนาเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่สำคัญ ได้แก่ อัตราการเติบโตอย่างมีคุณภาพและมีเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทย อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยเทียบกับนานาชาติ ดัชนีประสิทธิภาพการผลิตรวมและดัชนีผลผลิตรายสาขา ระดับการเปิดประเทศ ส่วนแบ่งการตลาดส่งออกของไทยในตลาดโลก และความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของสินค้าไทย รวมทั้งสัดส่วนการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาของประเทศ
- 2.3.4 การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ที่สำคัญคือ ความสมดุลของระบบนิเวศและความสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติที่คงความหลากหลายทางชีวภาพและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจที่เน้นการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนและการมีส่วนร่วมของคนในสังคม

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน เป็นยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนพลังการพัฒนาตามวาระแห่งชาติที่สำคัญสูงสุด 2 เรื่องเข้าด้วยกันคือ ความยากจน และทุนทางสังคม ความยากจนจัดว่าเป็นปัญหาระดับชาติที่มีได้จำกัดเฉพาะความขัดสนทางเศรษฐกิจหรือด้านรายได้เพื่อการยังชีพเท่านั้น หากแต่ยังครอบคลุมถึงความยากจนเชิงโครงสร้างที่เกิดจากความขัดสนด้านอื่นและการขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐอันเป็นหลักแห่งความเสมอภาคและเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ในขณะที่ทุนทางสังคมจัดว่าเป็นมิติการมองสังคมแนวใหม่ ซึ่งหมายถึง ผลรวมของสิ่งดีงามที่มีอยู่ในสังคม ทั้งในสิ่งที่ได้จากการสั่งสมและการต่อยอดรวมถึงการรวมตัวของคนที่มีคุณภาพเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวมบนพื้นฐานของความไว้วางใจ ไว้วางใจแห่งความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงาม โดยที่ขอบเขตของทุนทางสังคมจะประกอบด้วย (1) ทุนมนุษย์และภูมิปัญญา (2) ทุนที่เป็นสถาบัน และ (3) ทุนทางวัฒนธรรม การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

3.1 การวางแผนและผลักดันการพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน

3.1.1 การพัฒนาทุนทางสังคม

- (1) จัดทำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมที่สำคัญได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาครอบครัวแบบบูรณาการ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนา และแผนการพัฒนากำลังคนที่มีความสามารถ สำหรับเป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกรอบการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนของสำนักงานงบประมาณ

- (2) ขยายผลการดำเนินงานของโครงการธนาคารสมองให้เป็นแหล่งทุนปัญญาของสังคมไทย
- (3) แปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมในภาพรวมและเฉพาะเรื่องสู่การปฏิบัติ โดยประสานความร่วมมือกับภาครัฐทั้งในส่วนกลางและพื้นที่ ภาคเอกชน องค์กรชุมชน และภาคประชาชน
- (4) จัดทำกรอบตัวชี้วัดทุนทางสังคมไทยและประเมินสถานภาพทุนทางสังคม
- (5) จัดทำรายงานภาวะสังคม เป็นการรายงานข้อเท็จจริงและสถานภาพสังคมไทย โดยนำเสนอเป็นประจำทุก 3 เดือนเช่นเดียวกับการรายงานภาวะเศรษฐกิจและข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

3.1.2 การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้

- (1) จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการใหม่ ๆ ต่อคณะกรรมการนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น (กนภ.) เช่น มาตรการแก้ไขปัญหาคนยากจนในกลุ่มต่างๆ แนวทางการแก้ไขปัญหาการกระจายรายได้ การจัดหาแหล่งทุนและแก้ไขปัญหาสินเชื่อ การจัดสรรทรัพยากรให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพของคนยากจน และการปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อคนยากจน เป็นต้น
- (2) วางแผนและผลักดันนโยบายเชิงรุกของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความยากจนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีบทบาทในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วม ของ “ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน” และ “คณะกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์สำหรับแก้ไขปัญหาเด็กยากจนและเด็กด้อยโอกาส” เพื่อร่วมในการวางแผนและผลักดันนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนการจัดทำแผนปฏิบัติการตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน การจั ด ท ำ

ข้อเสนอเชิงนโยบายการปรับปรุงนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

- (3) ประสานและผลักดันยุทธศาสตร์และนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจนไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ โดยเน้นให้ความสำคัญกับการดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนและกลุ่มเป้าหมายยากจนเป็นลำดับแรก ซึ่งได้มีการวางแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบบูรณาการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ระดับชาติ ยุทธศาสตร์ระดับกลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด
- (4) ส่งเสริมบทบาทของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจนของตนเองโดยการส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนชุมชนครอบคลุมทุกตำบลภายในปี 2548 และการผลักดันให้แผนชุมชนมีความเชื่อมโยงกับแผนของ อบต. และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- (5) สนับสนุนการขยายผลการดำเนินงานเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่ ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการขยายผลการดำเนินงานตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (6) นำเกณฑ์พื้นฐานในการดำรงชีวิตของคนไทย 10 ประการไปสู่การปฏิบัติ โดยการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้เกิดผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (7) จัดทำคลังข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ด้านความยากจนและการกระจายรายได้ รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดการติดตามและประเมินผล

- 3.1.3 การประสานกับองค์กรระหว่างประเทศ เน้นการประสานกับแหล่งความช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้

3.2 เป้าหมาย

- 3.2.1 การพัฒนาประเทศที่นำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน
- 3.2.5 การพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากทุนทางสังคม
- 3.2.2 การลดความยากจนและช่องว่างการกระจายรายได้

3.3 ตัวชี้วัด

- 3.3.1 การพัฒนาคนและทุนทางสังคม ที่สำคัญอาทิ ผลสะสมทางการศึกษาของคนไทยที่สะท้อนจากอัตราการรู้หนังสือ อัตราการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหรือจำนวนปีเฉลี่ยที่ได้รับการศึกษา คุณภาพและความเสมอภาคของการศึกษาที่ชี้วัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสัดส่วนนักเรียนต่อครู โอกาสการศึกษาของคนไทยที่สะท้อนจากอัตราการเข้าเรียนสุทธิและอัตราการเรียนต่อของนักเรียนในระดับต่าง ๆ และระหว่างพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนาสถาบันครอบครัวที่วัดจากความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจและสัมพันธภาพของครอบครัว เป็นต้น
- 3.3.2 การลดความยากจนและช่องว่างการกระจายรายได้ ที่สำคัญคือ สัดส่วนคนยากจนของประเทศแยกตามกลุ่มรายได้ กลุ่มอาชีพและพื้นที่ ดัชนีช่องว่างความยากจน ดัชนีความรุนแรงของปัญหาความยากจน ดัชนีค่าสัมประสิทธิ์จินีที่แสดงความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ และดัชนีไทม์ที่แสดงความเหลื่อมล้ำด้านผลตอบแทนการผลิตระหว่างสาขา รวมทั้งการลดความยากจนในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด พื้นที่เป้าหมายยากจนและกลุ่มเป้าหมายยากจน
- 3.3.3 ตัวชี้วัดเกณฑ์พื้นฐานในการดำรงชีวิตของคนไทย 10 ประการ ได้แก่

- (1) ทุกคนได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนไม่น้อยกว่า 12 ปี และมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (2) ทุกคนได้รับการประกันสุขภาพที่ได้มาตรฐาน
- (3) ผู้ที่มีอายุเกินกว่า 60 ปี และไม่มีรายได้เพียงพอในการยังชีพได้รับหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต
- (4) ทุกคนได้รับอาหารที่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย
- (5) ทุกคนมีความมั่นคงในที่พำนัก
- (6) ทุกคนมีน้ำสะอาดเพื่อดื่มอย่างน้อย 5 ลิตร/คน/วัน และมีน้ำใช้อย่างน้อย 45 ลิตร/คน/วัน
- (7) ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้
- (8) ทุกคนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ
- (9) ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ
- (10) ทุกครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิต และปลอดภัยจากยาเสพติด

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงวาระแห่งชาติเข้ากับยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่และภูมิภาค โดยสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (ผู้ว่า CEO) รวมทั้งเชื่อมโยงต่อไปยังยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และยุทธศาสตร์ของทูต CEO การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

4.1 การวางแผนและผลักดันแผนยุทธศาสตร์

- 4.1.1 การจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาภาคเพื่อตอบสนองระบบบริหารราชการแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัด และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนระดับชาติ แผนระดับภาค และแผนระดับท้องถิ่น
- 4.1.2 การกำหนดและผลักดันยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านตามแนวชายแดน (Economic Cooperation Strategy) โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศในลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) เป็นต้น
- 4.1.3 การประสานและผลักดันแผนและยุทธศาสตร์ตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ที่สำคัญได้แก่ (1) การพัฒนาสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ (2) การจัดระบบศูนย์ราชการ และ (3) การพัฒนาเมืองหน้าด่าน

4.2 เป้าหมาย

- 4.2.1 แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเฉพาะเรื่อง รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ ที่มีการพิจารณาในลักษณะบูรณาการเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวม มีการดำเนินการดำเนินงานและแผนงานโครงการที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.3 ตัวชี้วัด

- 4.3.1 การกระจายกิจกรรมและความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาค
- 4.3.2 รายได้ต่อประชากรของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาค
- 4.3.3 การขยายตัวของปริมาณการค้าและการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัด ถือเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกที่อาศัยความได้เปรียบและประสบการณ์การจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะระบบบัญชีประชาชาติและดัชนีชี้วัดที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลานานให้เป็นประโยชน์และเป็นจุดแข็งของระบบการวางแผนของ สศช. และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยเน้นคุณสมบัติของระบบข้อมูลที่ดี 4 ประการคือ ความเร็ว ความถูกต้อง ความมีมาตรฐาน และความน่าเชื่อถือ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

5.1 การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัด

5.1.1 การพัฒนาระบบบัญชีประชาชาติ

- (1) พัฒนามาตรฐานระบบบัญชีประชาชาติให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานโลกให้ได้ภายในปี 2550 โดยแบ่งเป็น 2 ระยะคือ

ระยะที่ 1 พัฒนาคุณภาพการจัดทำข้อมูลบัญชีประชาชาติให้ได้ รับ การ ร ับ ร อง ม า ต ร ฐ า น General Data Dissemination System (GDDS) ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศให้ได้ภายในปี 2548

ระยะที่ 2 พัฒนาระบบบัญชีประชาชาติเข้าสู่มาตรฐานสากลเต็มรูปแบบขององค์การสหประชาชาติให้ได้ภายในปี 2550

- (2) ปรับปรุงการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) รายไตรมาสให้สามารถเผยแพร่ได้รวดเร็วขึ้นอย่างน้อย 1 สัปดาห์

ภายในปี 2547 และภายใน 2 สัปดาห์ในปี 2549 รวมทั้งให้มีคุณภาพเหนือกลุ่มอาเซียน

- (3) ปรับปรุงการจัดทำ GDP รายไตรมาสให้ครอบคลุมด้านรายได้
- (4) ปรับปรุงการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) แบบเร่งด่วนเพื่อสนับสนุนการบริหารงานแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัด CEO และนักบริหารเศรษฐกิจการคลังระดับจังหวัด
- (8) พัฒนาการจัดทำ GPP ให้ครอบคลุมด้านรายจ่ายและรายได้
- (9) จัดทำรายงานวิเคราะห์เศรษฐกิจและสังคมจากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและบัญชีประชาชาติเผยแพร่เป็นประจำทุกเดือน
- (10) สร้างเครือข่ายประสานงานกับหน่วยงานผู้ผลิตข้อมูลให้ร่วมกันปรับปรุงคุณภาพข้อมูลให้มีความถูกต้อง รวดเร็ว และน่าเชื่อถือ โดยใช้กรอบแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติ

5.1.2 การพัฒนาดัชนีชี้วัดเพื่อประเมินผล

- (1) จัดทำดัชนีและเครื่องชี้วัดการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลกระทบ ความสำเร็จและความล้มเหลวของการพัฒนาประเทศ ได้แก่ ดัชนีความอยู่ดีมีสุข ดัชนีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืน และเกณฑ์พื้นฐานในการดำรงชีวิตของคนไทย 10 ประการ
- (2) จัดทำดัชนีและเครื่องชี้วัดการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการพัฒนาตามวาระแห่งชาติ 4 เรื่อง และนโยบายรัฐบาล

5.1.3 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- (1) พัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการบริหาร (Management Information System, MIS) ให้สามารถเชื่อมโยงระหว่างศูนย์ปฏิบัติการของสำนักงานฯ (NESDB Operation Center, NESDBOC) และศูนย์ปฏิบัติการนายกรัฐมนตรี (Prime Minister Operation Center, PMOC) รวมทั้งให้บูรณาการระบบฐานข้อมูลของสำนักงานฯ ให้เป็นเอกภาพเพื่อสนับสนุนภารกิจการวางแผนและสร้างองค์ความรู้ใหม่
- (2) จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ สศช. ระยะ 5-10 ปี โดยเป็นแผนที่มีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อใช้เป็นกรอบการจัดหางบประมาณ และเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร รวมทั้งให้สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะระบบการประชุมทางไกลทั้งภายในและกับต่างประเทศ รวมทั้งระหว่างสำนักพัฒนาภาคของสำนักงานฯ ได้

5.1.4 การจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม

สศช. มีความเชี่ยวชาญในการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการวางแผนมาเป็นเวลานาน และเป็นหน่วยงานเดียวที่สามารถรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนที่แตกต่างจากหน่วยงานอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในการผลิตและวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะด้าน ดังนั้นจึงควรจัดตั้งเป็นศูนย์บริการข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อเป็นแหล่งสะสมข้อมูลและสร้างองค์ความรู้จากข้อมูลให้เกิดการเป็นศูนย์กลางสมองของประเทศ (Intelligence Center) โดยให้บริการฐานข้อมูลที่สำคัญดังนี้

- (1) ฐานข้อมูลเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน
- (2) ฐานข้อมูลขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- (3) ฐานข้อมูลทุนทางสังคมและคุณภาพชีวิต

- (4) ฐานข้อมูลความยากจนและการกระจายรายได้
- (5) ฐานข้อมูลการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2 เป้าหมาย

- 5.2.1 ข้อมูลเศรษฐกิจที่จัดทำโดย สศช. ได้รับการยกระดับคุณภาพและมาตรฐาน โดยที่การจัดทำบัญชีประชาชาติได้รับมาตรฐานขั้นสูงจากองค์การระหว่างประเทศได้แก่ องค์การสหประชาชาติ และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และข้อมูลดังกล่าวได้ถูกนำไปเป็นอ้างอิงมากที่สุด และนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนขององค์ภาครัฐและเอกชน
- 5.2.2 ดัชนีความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและดัชนีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจไทยที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สามารถสะท้อนผลกระทบการพัฒนาที่มีต่อคนและระบบเศรษฐกิจไทยได้อย่างถูกต้องและทันต่อสถานการณ์
- 5.2.3 ดัชนีการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยที่สามารถสะท้อนระดับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเชื่อมโยงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกันอย่างสมดุลเป็นบูรณาการและทันต่อสถานการณ์
- 5.2.4 เครื่องชี้วัดผลการพัฒนาในเรื่องใหม่ ๆ ตามยุทธศาสตร์ที่เป็นวาระแห่งชาติและตามนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ทันต่อสถานการณ์ อาทิ เครื่องชี้วัดการพัฒนาทุนทางสังคมด้านต่าง ๆ และเกณฑ์พื้นฐานในการดำรงชีวิตของคนไทย 10 ประการ

5.3 ตัวชี้วัด

- 5.3.1 ระดับมาตรฐานที่ยอมรับโดยองค์การสหประชาชาติและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
- 5.3.2 ความถูกต้องและแม่นยำของข้อมูลและเครื่องชี้วัด
- 5.3.3 ความรวดเร็วของการเผยแพร่
- 5.3.4 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

6. ยุทธศาสตร์การกำกับประเมินผลและสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การกำกับประเมินผลและสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา เป็นยุทธศาสตร์สำคัญของกระบวนการวางแผนและบริหารการพัฒนาประเทศ โดยจะเน้นการกำกับประเมินผล แล้วรายงานผลการพัฒนาต่อรัฐบาลและสาธารณะ ดังนั้นการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์นี้จะมี 2 ส่วนคือ (1) การกำกับประเมินผล ซึ่งจะกำกับและประเมินผลในระดับยุทธศาสตร์และระดับแผนงาน ทั้งในมิติของความก้าวหน้าของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ และมิติของผลลัพธ์หรือผลกระทบสุดท้ายของการพัฒนา และรายงานผลการดำเนินงานต่อรัฐบาลเพื่อปรับปรุงวิธีการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และ (2) การสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา โดยจะเชื่อมโยงระหว่างการดำเนินนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาให้กับสาธารณะ พร้อมกับสะท้อนความต้องการจากระดับล่างให้กับระดับนโยบาย การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

6.1 การกำกับประเมินผลและสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา

6.1.1 การกำกับและประเมินผล

- (1) **กำกับและประเมินผลระดับประเทศ** เป็นการติดตามและประเมินผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาประเทศ เพื่อประเมินผลกระทบการพัฒนาในภาพรวมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และผลการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ที่เป็นวาระแห่งชาติ พร้อมทั้งรายงานผลต่อรัฐบาลและสาธารณชน

- (2) กำกับและประเมินผลการพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล เพื่อประเมินความก้าวหน้าและความสำเร็จของการดำเนินงานเฉพาะนโยบายที่สำคัญ ๆ และรายงานต่อรัฐบาลและสาธารณชน
- (3) รายงานผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการต่อนายกรัฐมนตรี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546
- (4) วางระบบและวิธีการติดตามและประเมินผลการพัฒนา รวมทั้งการรายงานผลการปฏิบัติของหน่วยงานที่สอดคล้องกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

6.1.2 การสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อสาธารณะเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาประเทศ การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมและผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมายังไม่กว้างขวาง และเกิดผลเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการสื่อสารและกระจายข้อมูลข่าวสารการพัฒนาไปสู่กลุ่มเป้าหมายผู้รับบริ ก า ร ต่ า ง ๆ ที่ชัดเจนและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด การดำเนินการตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

- (1) กำหนดกลยุทธ์การสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา ในประเด็นที่เป็นภารกิจหลักของ สศช. ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการที่ชัดเจน ได้แก่ คณะรัฐมนตรี หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมืองและภาคประชาชน โดยเฉพาะสื่อมวลชนและประชาชนทั่วไป รวมทั้งสถาบันการศึกษาและองค์กรต่างประเทศ
- (2) ใช้ “สื่อแบบผสมผสาน” (Mixed Media) เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ โดยให้เนื้อหา (Message) และช่องทางการสื่อสาร (Channel) มีความเหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย (ผู้รับสาร : Receiver) ได้แก่

- การจัดประชุมประจำปี ซึ่งเป็นสื่อกิจกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย
 - การสร้างความรู้ความเข้าใจและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยผู้บริหาร สศช.
 - การผลิตสื่อรูปแบบต่างๆ และการเผยแพร่ทางสื่อมวลชน
- (3) ใช้ “การสื่อสารแบบ 2 ทาง” (Two-way Communication) เป็น การสื่อสารที่ประเมินผลปฏิกิริยาตอบสนอง (feedback) ของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาปรับกลยุทธ์ให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม
- (4) สร้างเครือข่ายและสัมพันธภาพที่ดีกับกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชน และหน่วยงาน/องค์กรต่าง ๆ ที่จะเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ให้เป็นผู้นำข้อมูลข่าวสารไปสร้างความรู้ความเข้าใจแก่กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มประชาชนผู้รับบริการของตนเองอีกทอดหนึ่ง ซึ่งเป็นการสื่อสารแบบสองจังหวะ (Two-Step Flow)

6.2 เป้าหมาย

6.2.1 การกำกับและประเมินผล

- (1) รายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ ผลการพัฒนาตามวาระแห่งชาติ และผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล ตลอดจนรายงานผลการปฏิบัติราชการเพื่อเสนอต่อนายกรัฐมนตรี
- (2) ระบบการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศและผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานที่มีการวัดผลสำเร็จของงานอย่างเป็นรูปธรรม

6.2.2 การสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา

- (1) สศช. มีภาพลักษณ์ใหม่ที่เป็นที่รู้จัก น่าเชื่อถือ และยอมรับจากสาธารณะ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

- (2) มีขีดความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานของรัฐบาลไปสู่สาธารณะ และสามารถเป็นสื่อเชื่อมโยงความต้องการของสาธารณะสู่การดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ
- กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทาง การพัฒนาประเทศ วาระแห่งชาติ และเรื่องที่ สศช. กำหนดให้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ รวมถึง ประเด็นของการประชุมประจำปีของ สศช.
 - กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติในเชิงบวกต่อยุทธศาสตร์การ พัฒนาประเทศ
 - กลุ่มเป้าหมายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและนำความรู้หรือ แนวคิด/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ สศช. ไปสู่การปฏิบัติ

6.3 ตัวชี้วัด

- 6.3.1 ความอยู่ดีมีสุขและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ประกอบด้วย ดัชนี ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ดัชนีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ และดัชนี การพัฒนาที่ยั่งยืน
- 6.3.2 รายงานประจำปีของ สศช. 4 เรื่อง ประกอบด้วย (1) รายงานผลการ พัฒนาประเทศ (2) รายงานผลการพัฒนาตามวาระแห่งชาติ (3) รายงาน ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล และ (4) รายงานผลการปฏิบัติ ราชการของส่วนราชการเสนอต่อนายกรัฐมนตรี
- 6.3.3 ความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา
- (1) กลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง
 - (2) กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจ/มีทัศนคติที่ดี/ปรับเปลี่ยน พฤติกรรม โดยนำความรู้หรือแนวคิด/ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของ สศช. ไปสู่การปฏิบัติ

- (3) ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายต่อการเผยแพร่/ให้บริการข้อมูลข่าวสารของ สศช. และการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

7. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และมีประสิทธิภาพสูง

เงื่อนไขของความสำเร็จของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ข้างต้นจะอยู่ที่ความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรใน 2 เรื่องคือ (1) การพัฒนาองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และสังเคราะห์จากองค์ความรู้ที่รวบรวมได้จากประสบการณ์และข้อมูลที่เก็บสะสมภายในองค์กรให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งเป็นความรู้ที่เผยแพร่ให้กับสาธารณชนด้วย และ (2) การพัฒนาองค์กรไปสู่องค์กรที่มีประสิทธิภาพสูง โดยเน้นการลดขนาดองค์กรให้เหมาะสมกับปริมาณงาน โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้มากขึ้น และมีความยืดหยุ่นในระบบงาน การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์มีดังนี้

7.1 การบริหารจัดการองค์กร

7.1.1 การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

(1) การเพิ่มศักยภาพบุคลากร

- สร้างหลักสูตรการฝึกอบรมบุคลากรทั้งสาขาวิชาเฉพาะ และทั่วไป รวมทั้งสหวิทยาการ
- แลกเปลี่ยนบุคลากรกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสร้างสมประสบการณ์ ทั้งกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างประเทศ

(2) การถ่ายทอดองค์ความรู้

- จัดทำข้อมูลองค์ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์การทำงานให้เป็นระบบเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในการวางแผน
- จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลและห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศให้กับสาธารณะและภายในองค์กร

(3) การบริหารจัดการเครือข่ายการสร้างองค์ความรู้

- สร้างเครือข่ายความรู้และความร่วมมือกับหน่วยงานวางแผนของต่างประเทศ โดยสานต่อบันทึกความเข้าใจที่ สศช. ได้ลงนามร่วมกับหน่วยงานของอินโดนีเซีย และมณฑลยูนนานของสาธารณรัฐประชาชนจีน ให้เป็นรูปธรรม รวมทั้งเดินสายสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานวางแผนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยอาจจะจัดตั้งเป็นเวทีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานวางแผนด้วยกัน
- สร้างเครือข่ายความรู้กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย และภาคเอกชนให้เกิดความร่วมมือในการถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน
- สร้างเวทีพบปะนักวิเคราะห์และนักลงทุนในและต่างประเทศ
- ร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการจัดประชุมทางวิชาการนานาชาติ

7.1.2 การสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูง

(1) การปฏิรูปบทบาทและโครงสร้างองค์กร

- ปรับบทบาทใหม่ของ สศช. ในอนาคตให้เป็นเสาหลักของประเทศในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การกำหนดนโยบายมหภาค การเป็นคลังข้อมูลและเครื่องชี้วัด

เศรษฐกิจและสังคม และการติดตามประเมินผลการพัฒนา

- ปรับโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับภารกิจใหม่ของ สศช. โดย
 - ลดขนาดองค์กร โดยถ่ายโอนงานและบุคลากรบางส่วนไปยังหน่วยงานอื่น เช่น งานพิจารณาการลงทุนประจำปีของรัฐวิสาหกิจ และงานวิเคราะห์โครงการร่วมลงทุน โอนไปที่กระทรวงการคลัง งานวิเคราะห์โครงการลงทุนด้านเศรษฐกิจและสังคม โอนไปที่กระทรวงที่รับผิดชอบ
 - ปรับโครงสร้างองค์กร ให้สอดคล้องกับภารกิจใหม่ เช่น การยุบรวมส่วนงานภายในที่รับผิดชอบการลงทุนรายสาขาเพื่อจัดตั้งเป็นส่วนงานใหม่รับผิดชอบการจัดทำแผนการลงทุนของประเทศ

(2) การปฏิรูปกระบวนการดำเนินงาน

- ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานที่เน้นการทำงานเป็นทีมที่เปรียบพร้อมด้วยบุคลากรที่มีความรอบรู้ ความคิดริเริ่ม และทำงานเร็ว สามารถตอบสนองภารกิจหลักของ สศช. ได้อย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ
- ปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารและตัดสินใจ และวัฒนธรรมขององค์กรให้ตอบสนองการดำเนินงานตามภารกิจได้อย่างคล่องตัวและรวดเร็ว
- ให้มีการรับช่วงงานที่ต้องใช้ทรัพยากรบุคคลมากให้กับภาคเอกชนทั้งงานวิชาการและงานธุรการ

(3) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการดำเนินงาน

- ปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัยและสามารถเป็นเครื่องมือของการบริหารและดำเนินงานของ สศช.
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการทำงานในทุกระดับเพื่อประหยัดเวลาและทรัพยากรของส่วนรวม

(4) การปรับปรุงประสิทธิภาพของบุคลากร

- สร้างระบบการประเมินผลงานของเจ้าหน้าที่ทุกคนโดยมีงานมอบหมายที่ชัดเจน
- สร้างแรงจูงใจให้ สศช. เป็นองค์กรที่มีบุคลากรที่มีความสามารถ โดยมีเส้นทางความก้าวหน้าทางอาชีพที่ชัดเจน และเป็นองค์กรชั้นนำองค์กรหนึ่งที่สามารถดึงดูดคนเก่งให้เข้ามาร่วมงานได้
- สร้างระบบผู้ฝึกสอนงาน โดยมีระบบที่ทีมงานผสมผสานรองรับเพื่อให้เกิดการเรียนรู้งานระหว่างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญแต่ละสาขาภายในสำนักงาน

7.2 เป้าหมาย

- 7.2.1 โครงสร้างองค์กรมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งสามารถตอบสนององภารกิจขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 7.2.2 ลดขั้นตอนของการบริหารงานให้มีลักษณะกระจายสู่ระดับปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วและสามารถดำเนินการตามภารกิจมอบหมายจากรัฐบาลได้แล้วเสร็จตามกำหนด
- 7.2.3 บุคลากรของ สศช. มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และประสิทธิภาพรวมขององค์กรเพิ่มขึ้น

7.3 ตัวชี้วัด

- 7.3.1 ผลติภาพของบุคลากร วัดจากปริมาณและคุณภาพของงานที่ผลิตโดยบุคลากรทั้งลักษณะเฉพาะตัวและทีมงาน และความรอบรู้ข้ามสาขาวิชา
- 7.3.2 ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรต่อภารกิจของสำนักงานฯ
- 7.3.3 มาตรฐานการให้บริการของสำนักงานฯ
- 7.3.4 ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

บทที่ 5

งบประมาณ

1. ในปีงบประมาณประจำปี 2545 สศช. ได้รับอนุมัติงบกลางรายการงบค่าใช้จ่ายตามกรอบแผนงานการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศวงเงิน 1,000 ล้านบาท ซึ่งปัจจุบันได้มีการจัดสรรให้กับแผนงานและโครงการของ สศช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำหรับโครงการของ สศช. ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาดำเนินการถึงปี 2547 และเมื่อรวมกับงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรตามปกติปี 2547 แล้ว สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์ของแผนกลยุทธ์ในปี 2545 และ 2547 ได้ดังนี้

การจัดสรรค่าใช้จ่ายตามกรอบแผนงานการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
จำแนกตามยุทธศาสตร์ของแผนกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ 2545

ปีงบประมาณ	งบกลาง ปี 2545	งบปกติ ปี 2547	รวม	น้ำหนัก (ร้อยละ)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวางแผนเพื่อการพัฒนา	66.50	6.84	73.34	7.9
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ	576.57	6.90	583.47	63.0
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน	74.07	3.40	77.47	8.4
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค	39.61	16.52	56.13	6.1
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม	24.20	27.95	52.15	5.6
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การกำกับประเมินผลและสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา	3.00	2.30	5.30	0.6
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การปฏิรูปองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง	62.00	16.10	78.10	8.4
รวม	845.95	80.00	925.95	100.00

หมายเหตุ งบกลาง ปี 2545 หมายถึง งบค่าใช้จ่ายตามกรอบแผนงานการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2. ในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ภายใต้แผนกลยุทธ์ให้บรรลุผลสำเร็จ จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ โดยประมาณการกรอบวงเงินเบื้องต้นจะสะท้อนถึงลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 2.1 **ด้านภารกิจที่จะต้องส่งมอบผลงานให้กับรัฐบาลและสาธารณะ** สศช. ได้ให้ความสำคัญสูงสุดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ซึ่งเป็นภารกิจหลักของ สศช. ที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศและนำความอยู่ดีมีสุขมาสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง ลำดับความสำคัญพิจารณาจากความต้องการงบประมาณเพื่อการบริหารภารกิจตามยุทธศาสตร์ของ สศช. มีดังนี้

ลำดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

ลำดับที่ 2 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจและสังคม

ลำดับที่ 3 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การกำกับประเมินผลและสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อการพัฒนา

ลำดับที่ 4 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวางแผนเพื่อการพัฒนา

ลำดับที่ 5 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความยากจน

ลำดับที่ 6 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค

2.2 ด้านการพัฒนองค์กร ได้ให้ความสำคัญสูงสุดในยุทธศาสตร์ที่ 7 การปฏิรูปองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพสูง

3. งบประมาณประจำปี 2547 สำนักงานฯ ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นตามแผนงานและยุทธศาสตร์ที่เสนอสำนักงานงบประมาณ ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนกลยุทธ์ 2547-2550 ดังนั้นในปีงบประมาณ 2548 วงเงินที่ต้องใช้ในแผนงานตามยุทธศาสตร์จะเพิ่มขึ้นมากกว่าที่ได้รับการจัดสรรตามปกติ เนื่องจากคาดว่าจะไม่ได้รับงบพิเศษหรืองบกลางเช่นเดียวกับปีงบประมาณ 2545

4. งบประมาณสำหรับการบริหารงานให้เป็นไปตามแผนกลยุทธ์ในช่วงปี 2547-2550 รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 2,935.88 ล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละ 733.97 ล้านบาท มีอัตราเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.9 ต่อปีในช่วงปี 2549-2550 โดยที่งบบริหารจะเพิ่มขึ้นตามกรอบที่สำนักงานงบประมาณกำหนดคือร้อยละ 5 และงบดำเนินการตามยุทธศาสตร์จะเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.9 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นตามปริมาณงานที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์และตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล

ประมาณการงบประมาณเบื้องต้น

ปีงบประมาณ	2547	2548	2549	2550	รวม	น้ำหนัก (ร้อยละ)
งบบริหาร	193.99	203.69	213.87	224.57	836.12	31.0
อัตราเพิ่ม (%)		5.0	5.0	5.0		
งบดำเนินการ (ตามยุทธศาสตร์)	80.00	587.29	593.15	599.31	1,859.76	69.0
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวางแผนเพื่อการพัฒนา	6.84	70.00	70.00	70.00	216.84	8.0
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและ การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ	6.90	200.00	200.00	200.00	606.90	22.5
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทุนทางสังคมและแก้ไขปัญหาความ ยากจน	3.40	50.00	50.00	50.00	153.40	5.7
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาพื้นที่และภูมิภาค	16.52	30.00	30.00	30.00	106.52	2.8
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบข้อมูลและเครื่องชี้วัด เศรษฐกิจและสังคม	27.95	100.00	100.00	100.00	327.95	12.2
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การกำกับประเมินผลและสร้างความรู้ความ เข้าใจเพื่อการพัฒนา	2.30	100.00	100.00	100.00	302.30	3.4
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การปฏิรูปองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และมีประสิทธิภาพสูง	16.10	117.29	123.15	129.31	385.86	14.3
รวม	273.99	870.98	887.03	903.88	2,935.88	100.0
อัตราเพิ่ม (%)		217.9	1.8	1.9		

บทที่ 6

การประเมินและการรายงานผล

ในการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ สศช. ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการติดตามประเมินผล เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานทราบถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการดำเนินงาน และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนแนวทางดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคให้เหมาะสมเท่าทันต่อสถานการณ์และสามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ การดำเนินงานมีดังนี้

1. ระบบการประเมินผล

เป็นการประเมินผลลัพธ์ขององค์กรใน 2 ระดับ โดยควรให้สถาบันที่เป็นกลางเป็นผู้ประเมิน

1.1 **ระดับแผนกลยุทธ์** เป็นการประเมินประสิทธิผลความสำเร็จตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ที่ได้นำไปปฏิบัติ

1.1.1 ประเมินประสิทธิผลภาพรวมในประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์หลักของแผนกลยุทธ์

1.1.2 ประเมินประสิทธิผลแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนกลยุทธ์ว่าบรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ เพียงใด

1.2 **ระดับองค์กร** เป็นการประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพการปฏิบัติการดำเนินงานขององค์กรใน 4 มิติ

- 1.2.1 ประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่
- 1.2.2 ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน
- 1.2.3 คุณภาพการให้บริการ
- 1.2.4 การพัฒนาองค์กร

2. ระบบการรายงานผล

เป็นการรายงานความก้าวหน้าและความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ที่มีกำหนดเวลา เพื่อให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันต่อสถานการณ์

- 2.1 **ระดับของความก้าวหน้าของแผนกลยุทธ์** เป็นการรายงานผลความคืบหน้าของการดำเนินงานทุกระยะ 6 เดือน พร้อมกับเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหา หรือปรับแผนการดำเนินงานประจำปี
- 2.2 **ระดับความสำเร็จของแผนกลยุทธ์** เป็นการรายงานผลการดำเนินงานประจำปี โดยประเมินผลงานและผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศและนำเสนอรายงานต่อนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเผยแพร่ต่อสาธารณชนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบ กรุงเทพฯ 10100

โทร 0 2280 4085 โทรสาร 0 2281 9882

<http://www.nesdb.go.th>